

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **P. H.**
bytem X
zastoupen JUDr. Radkem Kellerem, advokátem
se sídlem Jaselská 23, 602 00 Brno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2020, č. j. X, se *ruší* a věc se *vrací* žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná *je povinna* zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4.719 Kč do 30 (třiceti) dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Radka Kellera, advokáta se sídlem Jaselská 23, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalovaná žalobci odňala invalidní důchod. Podle názoru posudkových lékařů jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav již nevedl k poklesu pracovní schopnosti v míře, která by odpovídala alespoň invaliditě I. stupně. Krajský soud posuzoval, zda tomu tak skutečně je.

II. Rozhodnutí žalované a související skutkové okolnosti věci

2. Žalovaná rozhodnutím ze dne 9. 7. 2020, č. j. X, rozhodla o odnětí invalidního důchodu žalobce („prvostupňové rozhodnutí“). Žalobce již nesplňoval podmínky pro přiznání invalidity podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění („zákon o důchodovém pojištění“). Posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Zlín ze dne 27. 2. 2020 („první posudek“) totiž předtím dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobce kvůli jeho dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu poklesla o 30 %, tj. v míře, která neodpovídá byť i jen invaliditě I. stupně.
3. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti první posudek označuje středně těžké funkční postižení páteře podle kapitoly XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity („vyhláška“). Toto ustanovení hovoří o středně těžkých funkčních postiženích, jako jsou závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Vyhláška pro tuto položku stanoví míru poklesu pracovní schopnosti 30-40 %. První posudek ji stanovil na dolní hranici stanoveného rozpětí, protože žalobce tehdy pracoval na plný úvazek jako stavbyvedoucí a nebyl v posledním roce v pracovní neschopnosti.
4. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. Upozorňoval, že první posudek stojí na mylných skutečnostech. Je totiž majitelem a jednatelem stavební firmy, tj. zaměstnává sám sebe. Pro pracovní neschopnost však část jeho práce musí vykonávat jeho kolegové, kvůli čemuž si snížil plat o 25 %. Lékařku o tom informoval, ale první posudek to nezmiňuje. Žalobce také nerozuměl tomu, že se jeho zdravotní stav hodnotí podle vyšetření z prosince 2018, na jehož základě mu v březnu 2019 žalovaná přiznala invalidní důchod. Z totožného vyšetření tedy lékaři dovozují dva různé závěry. První posudek pak zcela pomíjí lékařské zprávy, které stav žalobce označily za nikoliv lepší, ale minimálně stejně jako v době přiznání invalidního důchodu.
5. V řízení o námitkách proběhlo nové posouzení zdravotního stavu žalobce. Posudkový lékař použil zdravotnickou dokumentaci ošetřujícího lékaře, profesní dotazník a zprávu z neurologie ze dne 4. 2. 2020. Nový posudek o invaliditě ze dne 19. 10. 2020 („druhý posudek“) dospěl ke stejným závěrům jako první posudek. Potvrdila se podle něj stabilizace zdravotního stavu žalobce. Jedná se o chronické problémy, na které se žalobce dlouhodobě plně adaptoval.
6. Žalovaná na základě druhého posudku zamítla námitky žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí svým rozhodnutím ze dne 26. 10. 2020, č. j. X („rozhodnutí žalované“). Odkázala na druhý posudek, který stvrdil závěry prvního posudku. Z obou plynulo, že žalobce již není invalidní. Z toho důvodu žalovaná nemohla jeho námitkám vyhovět.

III. Žaloba

7. Žalobce namítá, že již prvostupňové rozhodnutí není přezkoumatelné. Postrádá elementární náležitosti rozhodnutí. Žalovaná se pokusila tyto vady zhojit. Tím však žalobce připravila o řádný instancní přezkum, protože kvalifikovaného rozhodnutí se mu dostalo až v řízení o námitkách. Řízení bylo v podstatě jednostupňové.
8. Oba posudky i žalovaná měly z jednotlivých lékařských zpráv a dalších důkazů postavit najisto, jaký je zdravotní stav žalobce, jak se změnil v průběhu času, zda případná stabilizace zdravotního stavu má nebo nemá význam pro pokles či zvýšení pracovní schopnosti, jakou práci reálně vykonává, jaké práce naopak vykonávat nemůže apod. Z rozhodnutí žalované ovšem vůbec není zřejmé, proč oproti předchozímu rozhodnutí dovedla na základě druhého posudku pokles pracovní schopnosti pouze o 30 %. Oba posudky i žalovaná pak vlastně dovozují, že pokud se zdravotní stav nemění, změny se postupně míra poklesu pracovní schopnosti v tom směru, že se snižuje. Na základě jakých skutečností to dovozují, však zřejmé není.
9. Žalovaná nadto nesprávně zjistila skutkový stav ohledně zaměstnání žalobce. Zcela také přechází skutečnost, že s narůstajícím věkem i při stabilním zdravotním stavu nedochází ani k zlepšení tohoto zdravotního stavu ani k jeho setrvání v předchozím stádiu, ale naopak jen v důsledku stárnutí se veškeré obtíže pouze zhoršují. Žalovaná tedy neposoudila komplexně zdravotní stav žalobce, nezjistila veškeré relevantní skutečnosti a dostupné lékařské zprávy nesprávně vyhodnotila. To se týká zejména pracovní schopnosti žalobce. Žalovaná si vůbec nezjistila, jak dokáže aktuálně vykonávat svoji práci, případně s jakými omezeními.

IV. Vyjádření žalované

10. Žalovaná reaguje, že druhý posudek stvrdil pokles pracovní schopnosti žalobce způsobený dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem v celkové výši 30 %, což již invaliditu neodůvodňuje. Invaliditu alespoň prvního stupně lze totiž konstatovat, až když činí pokles pracovní schopnosti minimálně 35 %. K námitkám nepřezkoumatelnosti žalovaná uvádí, že prvostupňové rozhodnutí splňuje náležitosti správního rozhodnutí. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhla posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí („posudková komise), jak to předvídá § 4 odst. 2 zákona č. 582/1992 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

V. Replika žalobce a další procesní průběh věci

11. Žalobce v replice upozorňuje, že žalovaná nezareagovala na podstatu žaloby. Tou je námitka, že dříve zjištěný pokles pracovní schopnosti žalobce činil 35 %. Jeho zdravotní stav se přitom prokazatelně nezlepšil. S ohledem na přibývajícím věk a stejná či téměř stejná postižení není proto jasné, proč se z původních 35 % pokles pracovní schopnosti snížil na 30 %. Alfou a omegou celého rozhodnutí byla pouze úvaha v prvním posudku, že žalobce pracuje u stejného zaměstnavatele jako stavbyvedoucí v plném pracovním úvazku a jeho zdravotní stav v průběhu posledního roku nevyžadoval vystavení žádné pracovní neschopnosti. Z toho odvodila, že má stabilizovaný zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti již neodpovídá prvnímu stupni invalidity. Žalovaná se vůbec nezabývala skutečnými možnostmi a schopnostmi žalobce pracovat, spokojila se pouze se zjištěním, že nebyl v pracovní neschopnosti. To ale není důkazem o jeho zdravotním stavu, ale pouze o jeho vůli nezneužívat stát, být v pracovní neschopnosti a jeho snaze přizpůsobit si práci svým možnostem a zdravotnímu stavu. K tomu si žalovaná žádné důkazy neprovedla

a nezjišťovala, jak vlastně může pracovat, jak skutečně pracuje, neopatřila si k tomu jediný důkaz a v podstatě od stolu, vrchnostensky dovodila, že pro absenci neschopenek a existenci stejné pracovní smlouvy zdravotní stav žalobce již tak neomezuje.

12. Krajský soud vyslyšel návrh žalované a požádal posudkovou komisi o nové posouzení zdravotního stavu. Posudková komise svůj posudek vyhotovila dne 8. 6. 2021 („třetí posudek“; k jeho obsahu blíže viz část V. níže). Třetí posudek posudková komise zaslala i žalobci. Ten nejprve upozornil soud, že posudková komise nezohlednila boreliózu, kterou také trpí a která byla po jejím těžším průběhu důvodem pro přiznání invalidity. Posudkové komisi o ní doložil potřebné podklady. Následně ještě zaslal soudu aktuální lékařské zprávy. Konkrétně šlo o zprávu o aktuálním neurologickém nálezů. A také zprávu o pokračujícím léčení na boreliózu, kterou lékaři nevzali na vědomí, přestože o ní posudkové komisi předložil doklad. Z obou zpráv plyne, že žalobce trpěl boreliózou i v průběhu námitkového řízení a že se jeho zdravotní stav od té doby nezlepšil. Naopak v souvislosti s věkem dochází k jeho zhoršování.
13. Krajský soud s ohledem na tato tvrzení žalobce, která ho vedla k předběžnému závěru o neúplnosti třetího posudku, a s ohledem na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2021, č. j. 6 Ads 67/2020-36, požádal posudkovou komisi, aby třetí posudek doplnila. Bylo nutné, aby doplnění posudku již odpovídalo požadavkům citované judikatury a aby také zareagovalo na podklady o borelióze žalobce. Posudková komise doplnění posudku vyhotovila dne 30. 3. 2022 („doplnění třetího posudku“).

V. Jednání před krajským soudem a provedení třetího posudku včetně jeho doplnění k důkazu

14. Dne 25. 4. 2022 se u krajského soudu ve věci konalo jednání. Žalobce se z něj omluvil, zúčastnil se ho ale jeho zástupce. Zástupkyně žalované odkázala na vyjádření k žalobě a napadené rozhodnutí. Krajský soud poté přistoupil k dokazování.
15. Krajský soud k důkazu provedl třetí posudek včetně jeho doplnění. Posudková komise se skládala z předsedkyně MUDr. J. Ů. a neuroložky MUDr. R. H. Po shrnutí obsahu jednotlivých podkladů posudková komise dospěla ve třetím posudku k závěru, že k datu rozhodnutí žalované se u žalobce prokázal dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, podmíněný syndromem chronické lumboischialgie (bolesti bederní páteře s útlakem nervového kořene). Z posudkového hlediska se jednalo o středně těžké funkční postižení páteře s chronickým kořenovým drážděním stranově vpravo, s poruchou statiky a dynamiky páteře, bez prokázaných paréz, bez svalové atrofie, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, s omezením některých denních aktivit. Těžké funkční postižení se ovšem neprokázalo. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byly degenerativní změny bederní páteře s výhřezem meziobratlové ploténky s útlakem míšního kořene, což způsobovalo středně těžké funkční postižení pravé dolní končetiny. Pokles pracovní schopnosti žalobce posudková komise tehdy zhodnotila stejně jako první a druhý posudek, tj. podle kapitoly XIII., oddílu E, položka 1c) ve výši 30 %
16. Posudková komise dodala, že rozhodující postižení funkcí hodnotila na dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti s ohledem na skutečnost, že se jedná o stav bez progresu, s částečnou úpravou při efektivitě rehabilitačních cvičení. Žalobce se na jeho stav adaptoval, nevyžaduje trvalou medikaci analgetik, nebo další invazivní opatření. Nejedná se

tedy o invaliditu. Zjištěná funkční porucha měla dlouhodobý charakter. Žalobce se za dobu trvání funkční poruchy klinicky nezhoršil a přizpůsobil si pracovní činnosti tak, aby mohl nadále vykonávat výdělečnou činnost. Kromě toho dosáhl středoškolského vzdělání.

17. Podle doplnění třetího posudku, který posudková komise vypracovala v částečně jiném složení (neuroložku MUDr. R. H. nahradila neuroložka MUDr. K. P., předsedkyní byla nadále MUDr. J. Ů.), jsou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce chronické bolesti zad v místě přechodu dolní části beder a kříže, na podkladě výhřezu a srůstu obratlového. Již poznamenala, že žalobce byl v léčbě širokospektrým antibiotikem pro lymfskou boreliózu. Zjistila mj. lehkou poruchu v lipidovém metabolismu. Hormonální aktivita štítnice a prostaty byla v normě s izolovanou hodnotou tyreoperoxidázy (TPO), která byla zvýšená a postupně v dalších kontrolách s časem klesala směrem k normě, které v kontrolách šest měsíců nedosáhla. Jde o parametr odkazující na sníženou funkci štítnice, která odpovídá za pocity únavy.
18. V říjnu 2020 kontrolní laboratoř serologicky zjistila akutní protilátky proti Borrelii v testech ELISA i Western blot. Nicméně na odpovědi v krevním obraze nedošlo ke změně, byl v normě. Mineralogram byl také v normě, nedošlo ke změně v ledvinných ani jaterních funkcích. Nedošlo ke změně v zánětlivých parametrech. Trvala mírná porucha metabolismu tuků (ovlivnitelná stravou, věkem, genetickou výbavou). Posudková komise pak dospěla k závěru, že zjištěný laboratorní nález Borelií v serologických testech po antibiotické léčbě žalobce není objektivně medicínským podkladem potvrzujícím neuroinfekci nebo míšní zánět. Tento údaj lze získat pouze vyšetřením míšního moku, které žalobce nedoložil. Nicméně od roku 2019 trvá stav opakované léčby antibiotickou terapií pro přetrvávající laboratorní pozitivitu. Antibiotická terapie sama o sobě způsobuje přechodnou jaterní zátěž, tím zvýšenou unavitelnost a změny v metabolismu lipidů. Posudková komise proto vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a shledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Na základě nově přiložených údajů volí u stejné stanovené položky horní hranici poklesu pracovní schopnosti na 40 %.
19. K datu vydání napadeného rozhodnutí tedy žalobce byl podle doplnění třetího posudku invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Jde o invaliditu prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Žalobce může vykonávat pracovní činnosti při omezení zvedání těžších břemen či strnulých a vynucených poloh.
20. Další důkazy soud neprováděl. Po závěrečném návrhu a krátkém přerušení vyhlásil tento rozsudek.

VI. Posouzení věci krajským soudem

21. Žaloba splňuje podmínky své přípustnosti. Podala ji oprávněná osoba v zákonné lhůtě. Krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované.
22. Žaloba je *důvodná*.
23. Právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I.

stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.

24. Při určování poklesu pracovní schopnosti se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda, resp. jak se pojištěnec na své zdravotní postižení adaptoval. V souladu s § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu lze přitom podmínit dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
25. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na *odborném lékařském posouzení*. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje posudková komise, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku okresní správy sociálního zabezpečení. *Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti.* Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním [§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)]. S ohledem na jeho mimořádný význam *bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb*, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat.
26. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Především s těmi, které posuzovaný namítá. Kromě toho musí posudková komise své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod ve dvouinstančním řízení, podléhá zejména její rozhodnutí v námitkovém řízení požadavkům na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci zjišťování skutkového stavu řešit i pořízením tzv. srovnávacího posudku posudkové komise (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22).
27. Krajský soud v předmětné věci vyhodnotil zjištěný skutkový stav na základě třetího posudku ve znění jeho doplnění. Má všechny formální náležitosti podle § 7 vyhlášky. Posudková komise zasedala v řádném složení za splnění procesních požadavků stanovených právní úpravou. Podle krajského soudu tedy třetí posudek ve znění jeho doplnění nemá formální vady.
28. Ohledně úplnosti předloženého posudku krajský soud uvádí, že posudková komise vycházela ze všech dostupných lékařských zpráv i zdravotnické dokumentace praktického lékaře žalobce. Posudková komise hodnotila všechna relevantní zdravotní postižení žalobce. Ve shodě s prvním i druhým posudkem určila za rozhodující příčinu zdravotních problémů žalobce závažné onemocnění páteře. Své závěry posudková komise vysvětluje a odůvodňuje. Zareagovala také na žádost krajského soudu o doplnění posudku a vysvětlila změnu svých původních závěrů s ohledem údaje o léčbě boreliózy žalobce antibiotickou

terapií. Podle krajského soudu třetí posudek po jeho doplnění již plní kritérium přesvědčivosti. Krajský soud nemá pochybnosti o tomto nejaktuálnějším posouzení zdravotního stavu žalobce.

29. Krajský soud proto vycházel ze třetího posudku ve znění jeho doplnění jako ze stěžejního důkazu v otázce stupně invalidity žalobce. *Z provedeného dokazování v soudním řízení správním* (viz hlavně body 17-19 výše) *vyplývalo, že pracovní schopnost žalobce nepoklesla v míře, která by již zakládala důvody pro odnětí jeho dříve přiznaného důchodu, ke kterému vedlo rozhodnutí žalované a prvostupňové rozhodnutí. V době vydání rozhodnutí žalované byl žalobce stále invalidní. Pokles jeho pracovní schopnosti dosahoval podle doplnění třetího posudku 40 %. Překračoval tedy o 5 % spodní hranici invalidity I. stupně [viz § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění]. Žalovaná mu proto nemohla invalidní důchod odejmout.*
30. Žalobní námitky napadající závěry žalované vedoucí k odnětí invalidního důchodu žalobce jsou proto důvodné.

VII. Závěr a náklady řízení

31. Žalovaná dostatečně a řádně nezjistila skutkový stav. Rozhodnutí žalované proto trpí vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“). Krajský soud proto výrokem I. tohoto rozsudku rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná v něm zahrne třetí posudek mezi podklady pro nové rozhodnutí (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
32. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Výrokem II. tohoto rozsudku soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 4.719 Kč k rukám jeho zástupce.
33. Tato částka se skládá z částky 3.000 Kč za tři úkony právní služby zástupce žalobce, jejichž přiznání zástupce žalobce navrhl při jednání [tarifní hodnota jednoho úkonu činí v souladu s § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb č. 177/1996 Sb. („advokátní tarif“) 5.000 Kč, podle § 7 bodu 3 tak činí sazba mimosmluvní odměny z této tarifní hodnoty 1.000 Kč za jeden úkon právní služby]. Tyto tři úkony spočívají v přípravě a převzetí věci podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu, podání ve věci (žaloba) [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] a účasti na jednání před soudem [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu]. Ke třem přiznaným úkonům právní služby je pak třeba připočíst paušální náhrady hotových výdajů [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu] po 300 Kč, celkově tedy 900 Kč a daň z přidané hodnoty ve výši 819 Kč. Celkově tedy odměna zástupce žalobce činí 4.179 Kč. Krajský soud proto žalobci uvedenou částku odměny zástupce jako náhradu nákladů řízení výrokem II. tohoto rozsudku přiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat*

vlastní zájmy stěžovatele. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 25. dubna 2022

Martin Kopa, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
R. B.